

РЕШЕНИЕ

№ 852

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11434** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. Ю. А., чрез адвокат Й. Н. против решение № 20194011 от 05.10.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 129-ти състав по НАХД № 1757/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-007410/13.05.2020 г. издадено от началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР за наложената „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал. 1, т.3 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл.147, ал.1 от с.з.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени наказателното постановление.

В с.з. касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адвокат Н., която поддържа жалбата. Излага подробни съображения за съществени нарушения още присъставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел. Обяснява, че в действителност жалбоподателката не е уведомила органите на реда за ПТП, но това се

дължало на обстоятелството, че е трябвало да окаже първична медицинска помощ на пострадалото лице и лисва умисъл.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“ не представя становище по касационната жалба, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Установява се, че със съдебно решение по НАХД № 1757/2021 г. Софийски районен съд, НО, 129-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 20-4332-007410/13.05.2020 г. издадено от началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР за наложената „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал. 1, т.3 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл.147, ал.1 от с.з.

От фактическа страна СРС е установил, че на 21.04.2020 г., около 13:50 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към ул. 604-та управлява л.а. „А. А6“ с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на „Бюро за охрана и сигурност – ИТ“ и в района на кръстовището с ул.605-та е участвала в ПТП с пешеходеца А. А.. Посочено е, че водачът е откарал пострадалия пешеходец А. до Д. „С. Мед“ за преглед, след което не е изпълнила задължението да се върне на местопроизшествието и не е уведомила компетентната служба на МВР. Уточнено е, че около 19:00 часа водачът и автомобила са били установени на адреса на водача А.. Също така в АУАН е посочено, че водачът не е представил валидно удостоверение за техническа изправност с талон за ГТП към дата 21.04.2020 г. чл.123, ал.1, т.2, б.А от ЗДвП и на чл.147, ал.1 от ЗДвП. Въз основата на горното на Е. А. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 364780/21.04.2020 г. респ. издадено НП № 20-4332-007410/13.05.2020 г., с което са й наложени две наказания, за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.А от ЗДвП и на чл.147, ал.1 от ЗДвП.

От правна страна, предвид събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, въззивният съд е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, АУАН е съставен, съобразно изискванията на ЗАНН, във връзка с което е потвърдил и оспореното НП.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК, във вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН за неговата отмяна.

При установената от СРС фактическа обстановка изводът за съставомерност на деянието е правилен. Касаторката, в качеството на водач на пътно превозно средство, който е участник в пътно транспортно произшествие е бил длъжен да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи в нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. а от ЗДвП. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че в конкретния случай касаторката изобщо не е уведомила компетентната служба на МВР за настъпилото ПТП, при което има пострадал пешеходец. Уведомяването е станало от други лица, което обстоятелство не я освобождава от личното ѝ задължение за уведомяване, дори и само, за да се установи нейната самоличност, поради което правилно е била санкционирана.

По отношение на твърдяното нарушение на чл. 147, ал. 1 ЗДвП настоящият състав намира следното:

Съгласно чл. 147, ал. 1 от ЗДвП регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. В случая, лицето е санкционирано по общата разпоредба на чл.185 от ЗДвП, тъй като е управлявало автомобил собственост на „Бюро за охрана и сигурност – ИТ“. Действително нито към датата на извършване на нарушението, нито на по-късен етап, съответно включително и пред съда, е представено доказателство за преминат технически преглед на автомобила.

Следователно при обективен и пълен анализ на събраните по делото доказателства /писмени и гласни/, районният съдия правилно е приел, че вменените на Е. А. нарушения по чл. 123, ал. 1, т.3 от ЗДвП и на чл.147, ал.1 от с.з. са безспорно доказани.

Тежестта на доказване в административно -наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторката е ангажирала каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията ѝ, изложени в жалбата.

Останалите, наведени от касаторката касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушенията, за които са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ап. 2, предложение I, във връзка с чл. 63в ЗАНН от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20194011/05.10.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН

СЪД, НО, 129-ти състав по НАХД № 1757/2021 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: